

fører siger, at han betakker sig for at komme ud i Landet med det, tror jeg, at den ærede Ordfører meget let kan slippe fra dette.

Det, som er Kærnen i Forslaget om den lige kommunale Valgret, er dette, at man fra Regeringens og Venstres Side ønsker at faa den Ulighed skaffet ud af Vælgerbefolkningen, som nu finder Sted, naar vi gaa til Valg. Naar vi paa Landet gaa til Valg nu, saa er Uligheden der jo. Det, vi ville opnaa, er, at vi kunne gaa til Valg alle under samme Vilkaar, Gaardmænd, Husmænd, Landarbejdere, med lige Ret, at hele det Skel kunde blive slettet ud. Og det samme ville vi opnaa i Byerne og i København, at Skellene kunde blive slettede ud. For at opnaa dette, som jeg mener, store Gode, er det, at Venstre har kunnet gøre det Tilbud, her er gjort, og som man nu betakker sig for. Venstre har kunnet gøre det, for det første, fordi Valget til Amsraadene er indirekte, der gaar man ikke Side om Side til Valg, Valget sker indirekte gennem Sogneraadene. Og for det andet, fordi man gennem det Forslag, her er stillet, har sikret sig, at Sogneraadene beholde Overvægten.

Den ærede Ordfører sagde, at Regeringens Lovforslag var stillet som et Kampforslag, det var ikke stillet som Forhandlingsgrundlag. Deri har den ærede Ordfører Uret. Det er stillet som et Grundlag for Forhandling. Men den ærede Ordfører syntes at gaa ud fra, at det var tilfældigt, at Ministeriet havde taget den Sag op som Mærkesag. Det er ganske forkert, denne Sag — det maa den ærede Ordfører ogsaa vide — har gennem en Menneskealder staaet paa Venstres Program, og den ærede Ordfører vil stadig møde denne Sag fra en Venstregering. Derfor er det ingenlunde tilfældigt, at den er tagen op eller er bleven nævnt i 1901. Den er ikke tagen op som et Kampforslag. Men naar de konservative Partier ere gaaede ind paa, at denne Sag skulde appelleres til Vælgerne, og man spørger Vælgerne og faar et utvetydigt Svar fra dem i denne Sag, saa bliver det et Kampforslag, hvis man da ikke virkelig tager Konsekvenserne af sit Spørgsmaal til Vælgerne. Men de, der gøre det til et Kampforslag, ere ikke det Ministerium, som er mødt med det, det er de Herrer, som have spurgt, og som ikke ville tage Hensyn, virkelige Hensyn, til Svaret. Saaledes er Stillingen, og det antager jeg, at den ærede Ordfører i Virkeligheden meget vel vil kunne forstaa.

Det ærede 2det Medlem for 10de

Kreds (Frijs-Frijsenborg) opstillede nogle Fremtidsudsigter om de konservative Partiers Stilling her i Landet. Jeg er ikke saa ivrig efter at opstille Fremtidsudsigter, jeg har lagt Mærke til, at mange Spaamænd ere komne galt fra det, og derfor ser jeg meget oftere tilbage, og tror, at man bliver klogere af at se tilbage. Naar man ser tilbage paa vor politiske Historie fra 70erne, f. Eks. stode vi først i 70erne med Højre som et stærkt Parti i Folketinget, saa stærkt et Parti, at det i Virkeligheden naaede op lige til Halvdelen. Og hvorfor er det gaaet tilbage for Højre lige fra 70erne til nu, tilbage, tilbage, ustandseligt tilbage? Fordi Højre netop aldrig har villet tage Konsekvensen af de Appeller, de have gjort til Vælgerne, Gang efter Gang have de ikke villet tage disse Konsekvenser, og Gang efter Gang have de ogsaa faaet Resultatet deraf. Saaledes er det gaaet i Folketinget, og jeg har tidligere haft den Ære at sige her i Landstinget, at skønt Højre er svagt i Folketinget, staaer Højre dernede dog meget nærmere ved Folket end Højre her i Tinget, fordi Højre i Folketinget kommer direkte ude fra. Og de Herrer her oppe maa jo gøre sig det klart, at bliver det dem, der væsentlig alene blive de konservatives Ledere, have de konservative kun en krank Fremtidsudsigt, det faar det ærede Medlem bestemt Ret i. Men saa ligger det i, at de konservatives Interesser bæres af Folk, der ikke have Rod i Befolkningen og heller ikke kunne faa det, fordi de ikke bæres af Valgretten ude fra, fra de brede Lag. Denne Sag er tagen op af Ministeriet, fordi den naturligt er et Venstreministeriums Opgave, og den fastholdes af Ministeriet, og den vil vedblivende fastholdes, selv om de Herrer forkaste den nu her ved denne Lejlighed.

Brandes: Det er neppe det Resultat, som man vil komme til her i Aften, som i Øjeblikket har stor Interesse. Vi holdt jo forleden Generalprøve paa, hvorledes denne Afstemning i Aften vilde blive. Vi vide alle, at for Højres Standpunkt her i denne Sag vil der være Flertal, og for Folketingets Affattelse af denne Sag vil der være Mindretal, naar vi komme til den endelige Afstemning. Men det er den Forhandling, som i Aften finder Sted, der alligevel har stor Interesse, og som man vil lytte til rundt omkring i Befolkningen, fordi den paa mange Punkter vil være afgørende for den Udvikling, som vil komme, fordi det, skønt den højtærede Konseils-